

Høringsnotat

**Forslag til endringer i forskrift 17. november 2022 nr. 1978 om pengespill
(pengespillforskriften)**

Høringsfrist: 22. juni 2026

1. Innledning

Kultur- og likestillingsdepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i pengespillforskriften.

Departementet foreslår å forskriftsfeste nærmere føringer for praktiseringen av DNS-blokkering, herunder en presisering av hvilke hensyn som skal vektlegges ved vurderingen av om det skal gis pålegg om blokkering.

I tillegg foreslår departementet å utvide unntaksbestemmelsen i pengespillforskriften § 36 med en ny bokstav d, slik at lokale kringkastere med konsesjon etter kringkastingsloven kan tilby små pengespill uten særskilt tillatelse.

2. Om DNS-blokkering

Pengespilloven § 32 a trådte i kraft 1. januar 2025. Bestemmelsen gir Lotteritilsynet hjemmel til å pålegge internettildbydere å gjennomføre DNS-blokkering. Vilkåret for pålegg er at et nettsted tilbyr pengespill rettet mot det norske markedet uten tillatelse, i strid med pengespilloven § 4. Per februar 2026 har Lotteritilsynet blokkert 104 nettsteder. I november 2025 ble det i tillegg varslet blokkering av 178 nettsteder. Flere aktører som er informert om mulig DNS-blokkering, har innrettet seg ved å blokkere norske spilleres tilgang til nettstedet eller endre nettstedet slik at de ikke lenger er rettet mot det norske markedet.

I anmodningsvedtak nr. 534 av 19. mars 2024 ba Stortinget om at regjeringen skulle *«ta inn Datatilsynet i arbeidet med forskrift om DNS-blokkering, samt at Datatilsynets bekymringer knyttet til personvern og informasjonsfrihet blir tillagt særlig vekt og svart ut i den endelige forskriften.»* Departementet vurderte at hensynene til personvern og informasjonsfrihet i utgangspunktet var godt nok ivare tatt gjennom loven og forarbeidene, og at gjennom Lotteritilsynets redegjørelser for forståelsen og praktiseringen av bestemmelsen. Kontroll- og konstitusjonskomiteen fulgte opp Stortingets anmodning og etterlyste en presiserende bestemmelse om DNS-blokkering i pengespillforskriften.

Departementet har fulgt opp Stortingets anmodning og har involvert Datatilsynet i arbeidet med forskriften. Tilsynet har vurdert departementets utkast til forskriftstekst innenfor sitt myndighetsområde og har inngitt sine merknader. Tilsynet var positive til departementets utkast om forskriftsfesting av tiltak for å ivareta personvernet, og hadde kun enkelte innspill til utkastets bokstav c. Datatilsynets innspill er innarbeidet i departementets forslag i høringsnotatet. Se nærmere om departementets vurderinger i punkt 3.2.

Vurderinger av informasjonsfrihet og forholdsmessigheten av DNS-blokkering i lys av informasjonsfriheten faller imidlertid utenfor Datatilsynets mandat. Tilsynet kunne dermed ikke gi innspill til dette. Departementet har likevel gjennomgått spørsmålet på nytt og foreslår en forskriftsregulering som uttrykkelig fremhever hensynet til informasjonsfrihet i forholdsmessighetsvurderingen, i tråd med Stortingets ønsker. I punkt 3.3 drøfter departementet forholdet til informasjonsfriheten og kravet til forholdsmessighet, og hvordan disse hensynene er operasjonalisert i den foreslåtte forskriftsteksten.

3. Gjeldende rett

3.1 Pengespilloven

Hjemmelen for pålegg om DNS-blokkering følger av pengespilloven § 32 a. Bestemmelsen gir Lotteritilsynet adgang til å pålegge internettildbydere å gjennomføre DNS-blokkering av nettstedet som tilbyr pengespill rettet mot det norske markedet uten tillatelse etter § 4. Det er dermed et grunnleggende vilkår for inngrep at nettstedet både retter seg mot norske brukere og tilbyr pengespill som krever norsk tillatelse, uten å inneha en slik tillatelse. Etter bestemmelsen kan Lotteritilsynet også fastsette innholdet på og utformingen av landingssiden som brukere møter, etter at blokkeringen er gjennomført.

For at det skal kunne gis pålegg om DNS-blokkering, må tiltaket være forholdsmessig. Etter § 32 a andre ledd kan pålegg bare gis dersom hensynene som taler for blokkering, veier tyngre enn ulempene pålegget medfører. Bestemmelsen pålegger Lotteritilsynet å foreta en konkret interesseavveining, der de hensyn som begrunner inngrepet skal vurderes opp mot interessene til internettildbydere og nettstedets innehaver, hensynet til informasjons- og ytringsfriheten og andre berørte interesser.

Etter § 32 a tredje ledd skal Lotteritilsynet oppheve et tidligere vedtak om blokkering dersom grunnlaget for pålegget ikke lenger er til stede, og innehaveren av nettstedet krever oppheving.

Departementet er etter § 32 a fjerde ledd gitt kompetanse til å gi forskrift om pålegg om og gjennomføringen av DNS-blokkering. Hjemmelen åpner for å fastsette nærmere regler om både de materielle og prosessuelle sidene ved ordningen.

3.2 Personvern

De personvernrettslige sidene ved DNS-blokkering ble utredet av departementet i forbindelse med innføringen av pengespilloven § 32 a, se Prop.6 L (2023–2024) *Endringer i pengespilloven mv. (DNS-blokkering av nettsteder som tilbyr pengespill som ikke har tillatelse i Norge)* punkt 9.1.1. Det ble gjort rede for de kravene som følger av personopplysningsloven og personvernforordningen (EU) 2016/679. Regelverket stiller generelle krav til all behandling av personopplysninger, forstått som enhver operasjon som innebærer håndtering av slike opplysninger, som for eksempel innsamling, registrering, lagring, bruk eller sammenstilling, jf. forordningen artikkel 4 nr. 2.

Forordningens artikkel 5 fastsetter hvilke prinsipper som alltid skal ligge til grunn for behandling av personopplysninger. Etter bokstav a må behandlingen være lovlig, rettferdig og åpen, og dette innebærer blant annet at det må foreligge et rettslig grunnlag etter artikkel 6. Prinsippet om formålsbegrensning i bokstav b innebærer at opplysninger bare kan behandles for klart angitte og legitime formål, og ikke brukes videre på en måte som ikke er forenlig med disse formålene. Dataminimeringsprinsippet i bokstav c stiller krav om at opplysningene skal være relevante og ikke mer omfattende enn det som er nødvendig. Videre kreves det etter bokstav d at opplysningene er korrekte og oppdaterte, mens bokstav e setter grenser for hvor lenge opplysninger kan lagres. Etter prinsippet om

integritet og konfidensialitet i bokstav f skal opplysningene håndteres på en måte som gir tilfredsstillende sikkerhet. Artikkel 5 nr. 2 fastslår i tillegg et ansvarlighetsprinsipp: den behandlingsansvarlige er ansvarlig for, og må kunne dokumentere, at prinsippene etter nr. 1 blir fulgt.

Etter artikkel 6 er behandling av personopplysninger bare tillatt dersom det foreligger et behandlingsgrunnlag. Slike grunnlag kan være samtykke fra den opplysningene gjelder (nr. 1 bokstav a), at behandlingen er nødvendig for å oppfylle en rettslig forpliktelse (bokstav c), eller at behandlingen er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse (bokstav e). Sistnevnte forutsetter at det finnes et rettsgrunnlag i lov eller forskrift, jf. artikkel 6 nr. 3.

Pengespilloven inneholder i dag ingen særskilt behandlingshjemmel for personopplysninger ved DNS-blokkering, ettersom behandlingen fullt ut reguleres av personvernforordningen og ekomregelverket. Den begrensede behandlingen av tekniske personopplysninger skjer med behandlingsgrunnlag i personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav c, med § 32a som supplerende nasjonalt grunnlag etter artikkel 6 nr. 3, og omfattes av ekomlovens krav til sletting, anonymisering og taushetsplikt.

3.3 Informasjonsfrihet

Informasjonsfrihet er vernet gjennom Grunnloven § 100 og EMK artikkel 10, og omfatter både retten til å ytre seg og retten til å motta informasjon fra tilgjengelige kilder.

Et pålegg om DNS blokkering innebærer et inngrep i ytrings- og informasjonsfriheten. Det følger derfor av pengespilloven § 32 a at pålegget bare kan ilegges dersom hensynene som taler for inngrepet, veier tyngre enn ulempene tiltaket medfører. Hensynet til informasjonsfrihet er eksplisitt fremhevet i bestemmelsens andre ledd andre punktumsom et moment som skal vektlegges i interesseavveiningen.

Av forarbeidene til § 32 a følger det at blokkering av nettstedet som i hovedsak består av et ulovlig pengespilltilbud, og hvor øvrig innhold fremstår som kommersielle ytringer knyttet til dette, som utgangspunkt vil være et forholdsmessig inngrep, se punkt 6.4.4. Dette begrunnes med at kommersielle ytringer har et svakere vern etter ytringsfriheten, og at risikoen for at lovlig innhold rammes er begrenset. Blokkering av rene eller overveiende kommersielle pengespillnettsteder utgjør derfor ikke et uforholdsmessig inngrep i informasjonsfriheten.

Dersom et nettsted kombinerer ulovlig pengespilltilbud med lovlig innhold av en viss verdi eller omfang, kan det skape tvil om et inngrep vil være forholdsmessig. Samtidig presiseres det at når lovlig innhold fremstår som sekundært eller som et middel til å omgå regelverket, kan dette ikke være til hinder for blokkering. I slike tilfeller skal Lotteritilsynet kunne utøve et bredt skjønn basert på en konkret vurdering av mengden og funksjonen til det lovlige innholdet, og dialogen med nettstedets tilbydere. Forarbeidene fremhever også at tilbydere som ønsker å formidle lovlig innhold uten å rammes av et blokkeringstiltak, må forventes å skille dette ut på egne nettsteder, se Prop.6 L (2023–2024) pkt. 6.4.4.

4. Departementets forslag og vurderinger

4.1 Formål

Departementets forslag til ny § 99 a i pengespillforskriften skal presisere rammer som følger av gjeldende lovgivning og forvaltningsrettslige krav, og Lotteritilsynets allerede etablerte praksis på området. Bestemmelsen skal i tillegg bidra til å ytterligere fremheve hensynet til personvern og informasjonsfrihet i forbindelse med vurdering av pålegg om DNS-blokkering og gjennomføring av pålegget. Forskriftsfestingene skal gjøre praktiseringen av DNS-blokkering enda mer forutsigbar, særlig gjennom krav til landingssiden, begrensninger i databehandling, og tiltak for åpenhet og etterprøvnbarhet. Bestemmelsen er ment som et klarhets- og tillitstiltak, ved at den gir praktiseringen av DNS-blokkering et enda tydeligere rammeverk uten å endre den materielle rettstilstanden.

4.2 Personvern

Personvernkonsekvensene av DNS-blokkering ble vurdert i forbindelse med vedtakelsen av § 32 a, jf. Prop.6 L (2023–2024), punkt. 9.1.1. Det ble lagt til grunn at tiltaket i hovedsak reguleres av personvernforordningen og ekomregelverket, og at trafikk- og kommunikasjonsdata som behandles når en sluttbruker forsøker å nå et blokkert nettsted, omfattes av ekomlovens regler om sletting, anonymisering og taushetsplikt, jf. ekomloven §§ 2-7 og 2-9.

Videre ble det vurdert at behandlingen av personopplysninger ved gjennomføring av DNS-blokkering vil være svært begrenset både i omfang og varighet. Det ble lagt til grunn at internettilbydernes behandling kan baseres på artikkel 6 nr. 1 bokstav c, og at § 32 a utgjør det supplerende nasjonale rettsgrunnlaget etter artikkel 6 nr. 3. De viktigste personvernrisikoene ble identifisert som muligheten for at internettilbydere lagrer data for lenge eller behandler flere opplysninger enn nødvendig, men skadepotensialet ble vurdert som begrenset.

Man konkluderte derfor med at det ikke var behov for en særskilt hjemmel om personopplysningsbehandling i pengespillloven, ettersom internettilbydere allerede var underlagt et dekkende regelverk. I tillegg talte hensynet til å unngå dobbeltregulering og uklarhet rundt samordning av ulike regelverk mot å innta en slik bestemmelse.

I lys av Stortingets anmodning om ytterligere regulering av DNS-blokkering, har departementet foretatt en ny vurdering av behovet for å vedta personvernregler på forskriftsnivå. Datatilsynet har i denne prosessen kommet med innspill om at enkelte av de rammene som allerede følger av gjeldende regelverk, med fordel kan uttrykkes i forskriften. Disse innspillene gjelder ikke den materielle rettstilstanden, men hvordan denne kan gjøres mer eksplisitt og forutsigbar for brukere og tilbydere.

Det foreslås derfor en ny § 99 a som tydeliggjør de personvernmessige rammene for pålegg om DNS-blokkering etter pengespillloven § 32 a.

I første ledd stilles krav til landingssiden som vises ved blokkering. Bestemmelsens bokstav c og d presiserer at internettilbydere kun kan lagre personopplysninger i den utstrekning dette er strengt nødvendig for den tekniske driften av landingssiden, at slike

opplysninger skal behandles i samsvar med ekomloven § 3-10, og slettes så snart de ikke lenger er nødvendige for formålet. Etter bokstav e og f skal landingssiden verken inneholde aktive lenker eller benytte informasjonskapsler.

I andre ledd andre punktum presiseres det at ved vurdering av om DNS-blokkering skal pålegges, må hensynet til personvern ivaretas. Tredje punktum fremhever at offentlige myndigheter ikke skal samle inn personopplysninger om brukeres forsøk på å oppsøke blokkerte nettsteder.

Forslaget innebærer dermed en klargjøring av gjeldende rett og fremheving av hensynet til personvern, i tråd med Stortingets ønsker og Datatilsynets anbefalinger.

4.3 Informasjonsfrihet

Ved å hindre eller vanskeliggjøre tilgangen til nettsteder som uten tillatelse tilbyr pengespill rettet mot det norske markedet, begrenses publikums adgang til informasjon om slike tilbud og hvordan de er utformet. DNS-blokkering innebærer derfor et inngrep i informasjonsfriheten, og tiltaket må praktiseres innenfor rammene av nødvendighet og forholdsmessighet. DNS-blokkering skal være målrettet og i minst mulig grad ramme lovlig eller redaksjonelt innhold.

Departementet foreslår derfor at informasjonsfrihet spesifikt nevnes i ny § 99 a annet ledd. Formålet er å tydeliggjøre hensynet, uten å endre det som allerede følger av gjeldende rett. Departementet viser ellers til vurderingene som er gjort i Prop.6 L (2023–2024), punkt 6.4.4.

For det andre foreslås det krav til informasjon og åpenhet overfor brukere som møter en blokkert side. I forslaget til § 99 a bokstav a og b pålegges internettilydere å informere om at blokkeringen gjelder ulovlige pengespill rettet mot det norske markedet, og å oppgi kontaktinformasjon til Lotteritilsynet. Dette gjør inngrepet forståelig og etterprøvbart for allmennheten, og legger til rette for rettighetsutøvelse ved spørsmål eller innsigelser.

For det tredje foreslås en plikt for Lotteritilsynet til å føre og offentliggjøre en oppdatert oversikt over hvilke nettsteder som er blokkert og grunnlaget for blokkeringen, se forslag til § 99 tredje ledd. Lotteritilsynet fører allerede i dag en slik liste. En forskriftsfesting av dagens praksis vil likevel bidra til å understreke at det skal være full åpenhet om hvilke nettsteder som omfattes og hvorfor, og vil kunne styrke tilliten til at tiltaket ikke brukes uforholdsmessig. Offentliggjøring legger dessuten til rette for innsyn og kontroll fra media, andre aktører og allmennheten, og bidrar til en enhetlig og forutsigbar praksis over tid.

Departementet vurderer at disse presiseringene samlet sett synliggjør hensynet til informasjonsfrihet og styrker åpenhet og etterprøvbarhet, uten å endre de materielle rammene som allerede gjelder.

5. Kringkastere og pengespill

5.1 Bakgrunn

Lokale kringkastere har i mange år tilbudt små, ikke-digitale pengespill med årlig omsetning inntil kr. 200.000 som inntektskilde for å finansiere drift og innholdsproduksjon.

Bakgrunnen for dette er at lokalradio og lokalfjernsyn har blitt vurdert som samfunnsnyttige formål som bidrar positivt til mediemangfoldet. Etter innføringen av ny pengespillovgivning ble lokalkringkasternes adgang til å tilby pengespill begrenset til radio- og TV-bingo. Flere kringkastere har opplyst at de ikke har kapasitet til å etablere eller drifte radio- eller TV-bingo, da disse formene for pengespill er for ressurskrevende å drifte. Dette gjelder særlig små, frivillig drevne stasjoner. Departementet foreslår en justering i pengespillforskriften som vil kunne styrke lokalkringkasternes inntektsmuligheter uten å utfordre hensynet til ansvarlighet eller i betydelig grad øke omfanget av det private pengespillmarkedet. Forslaget vil sikre at lokalkringkastere kan fortsette å tilby små, ikke-digitale pengespill.

5.2 Gjeldende rett

Lokale kringkasteres adgang til å tilby pengespill reguleres særskilt av pengespilloven § 20. Etter første ledd kan kringkastere av lokalradio eller lokalfjernsyn få tillatelse til å tilby pengespill. Overskuddet fra slike pengespill skal gå til den aktuelle stasjonen, jf. andre ledd. Imidlertid gir pengespilloven § 20 utelukkende en mulighet for kringkastere til å tilby pengespill som *krever tillatelse*, slik som radiobingo. Bestemmelsen åpner ikke for at lokalkringkastere kan tilby andre typer pengespill uten tillatelse, herunder små, ikke-digitale lotterier som enkelte lokalradiostasjoner tradisjonelt har tilbudt.

Adgangen til å tilby denne typen ikke-digitale pengespill er i stedet regulert av pengespilloven § 22, som åpner for at slike pengespill kan tilbys uten tillatelse, så lenge overskuddet går til ikke-fortjenestebaserte formål. Fordi lokalkringkastere ikke oppfyller vilkårene for å kunne anses som ikke-fortjenestebaserte organisasjoner etter pengespilloven § 22, jf. pengespillforskriften § 38, kan de etter dagens regelverk ikke tilby denne typen pengespill.

5.3 Departementets vurdering

Departementet er opptatt av å begrense omfanget av det private pengespillmarkedet. Pengespillregelverket skal bidra til å forebygge spilleproblemer og sikre at pengespill skjer innenfor ansvarlige og kontrollerte rammer. Dette hensynet ligger til grunn for at det i utgangspunktet kun er ikke-fortjenestebaserte organisasjoner som kan tilby pengespill uten tillatelse.

I forarbeidene til pengespilloven i Prop. 220 L (2020–2021) punkt 14.2 fremgår det at kretsen av aktører som kan tilby pengespill ikke skulle utvides, samtidig som adgangen for lokalradio og lokal-TV til å tilby bingo ble videreført som en egen særbestemmelse. Denne måten å strukturere regelverket på har medført at lokale kringkastere i dag ikke omfattes av adgangen til å tilby pengespill med omsetning inntil kr. 200.000. Dette er en utilsiktet konsekvens, og ikke et uttrykk for et bevisst valg om å utelukke lokale kringkastere fra denne muligheten.

Kringkastere har i dag en særskilt adgang til å søke om tillatelse til å tilby radio- og TV-bingo, som er et mer omfattende og regulert pengespill med større tilknyttet risiko. Departementet mener det er lite hensiktsmessig at dette skal være den eneste muligheten lokale kringkastere har til å skaffe inntekter fra pengespill. Det kan tvert imot være gunstig med tanke på ansvarlighet at disse aktørene får adgang til å tilby pengespill med lavere risiko og mer begrenset omfang. En slik adgang kan bidra til at stasjoner i mindre grad behøver å basere seg på et mer risikofylt spill som radio- og tv-bingo, og vil

dermed kunne styrke ansvarlighetsprofilen i det samlede pengespilltilbudet i tråd med regjeringens pengespillpolitikk.

Departementet foreslår derfor å justere forskriften i tråd med dette. Det foreslås konkret å utvide unntaksbestemmelsen i pengespillforskriften § 36 med en ny bokstav d, slik at kringkastere med konsesjon etter kringkastingloven også kan tilby pengespill uten tillatelse etter pengespilloven § 22.

Samtidig mener departementet at unntaket bør avgrenses slik at en lokalkringkaster ikke samtidig kan ha inntekter fra pengespill som krever tillatelse. Formålet med en slik avgrensning er å målrette unntaket mot de kringkasterne som ikke kan eller ønsker å tilby bingo. Samtidig vil avgrensningen redusere risikoen for at utvidelsen av unntaksbestemmelsen bidrar til en samlet økning i pengespillaktivitet blant kringkastere, eller det private pengespillmarkedet for øvrig. Denne avgrensningen kommer i tillegg til begrensningene som allerede er tatt inn i pengespilloven § 22, eksempelvis at pengespillet ikke kan gjennomføres på digitale plattformer og at pengespillet bare kan ha et lokalt eller regionalt omfang.

Forslaget vil bidra til å sikre økonomisk bærekraft for lokalkringkastere, og legge til rette for å bevare mediemangfold og lokal tilstedeværelse, samtidig som det skjer innenfor et ansvarlig rammeverk.

6. Ikrafttredelse

Det er ønskelig fra Stortingets side at forskriften fastsettes så snart som mulig. Departementet foreslår at forskriften trer i kraft 1. august 2026.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet kan ikke se at forslaget til ny § 99 a i pengespillforskriften om DNS-blokkering vil medføre ytterligere kostnader for internettildbydere. Innholdskravene til landingssiden er i stor grad sammenfallende med kravene som stilles i dag.

Heller ikke for Lotteritilsynet vil forslaget innebære økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Tilsynet har allerede etablert en praksis med å publisere en oversikt over hvilke nettstedet som er blokkert. Forslaget om at tilsynet også skal oppgi hvorfor en nettside er blokkert, vurderes å medføre minimalt med merarbeid.

Når det gjelder forslaget om å utvide unntaksbestemmelsen i pengespillforskriften § 36 med en ny bokstav d, vurderer departementet at endringen kun vil ha positive økonomiske effekter for de berørte kringkasterne, uten å medføre administrative kostnader. En tillatelsesfri inntektsmulighet kan styrke det økonomiske grunnlaget for lokale kringkastere og dermed bidra til større forutsigbarhet i driften. Lokale radio- og TV-stasjoner utgjør en sentral del av mediemangfoldet gjennom sin lokale forankring og sin rolle i å formidle innhold som ellers ikke ville blitt dekket. Et mer robust finansieringsgrunnlag kan dermed legge til rette for fortsatt produksjon av lokalt og regionalt innhold. Departementet vurderer dette som en positiv samfunnsmessig virkning av forslaget, i tråd med målet om å opprettholde et mangfoldig og tilgjengelig medietilbud over hele landet.

For Lotteritilsynets del kan departementet ikke se at endringen vil medføre særlig økning i kontrollbehovet. Oppfølgingen av tillatelsesfrie pengespill er allerede etablert som del av tilsynets ordinære virksomhet, og forskriftsendringen antas ikke å kreve vesentlig mer

ressurser. Endringen kan tvert imot føre til at flere lokale kringkastere går bort fra mer kontrollkrevende pengespillaktiviteter som tv- og radiobingo.

8. Forskrift om endringer i pengespillforskriften

Fastsatt av Kultur- og likestillingsdepartementet [dato] med hjemmel i lov 18. mars 2022 nr. 12 om pengespill § 32 a.

I

I forskrift 17. november 2022 nr. 1978 om pengespill gjøres følgende endringer:

§ 36 ny bokstav d skal lyde:

d. en kringkaster som har konsesjon etter kringkastingsloven til å tilby lokalradio eller lokalfjernsyn, som ikke samtidig har inntekter fra pengespill som krever tillatelse etter pengespilloven, og som bare bruker overskuddet fra pengespillet til den lokalradio- eller lokalfjernsynsstasjonen tillatelsen gjelder.

§ 99 ny bokstav a skal lyde:

§ 99 a Krav til internettilbydere ved DNS-blokkering og blokkeringsoversikt

Landingssiden som driftes av en internettilbyder, skal

- a. oppgi kontaktinformasjon til Lotteritilsynet for henvendelser om blokkeringen*
- b. informere om at blokkeringen gjelder nettsteder som tilbyr pengespill rettet mot det norske markedet uten å ha tillatelse*
- c. informere om at internettilbyderen ikke lagrer personopplysninger om brukere, utover det som er strengt nødvendig for teknisk drift av landingssiden*
- d. informere om at opplysninger som samles inn i samsvar med bokstav c, behandles slik ekomloven § 3-10 krever, og skal slettes så snart de ikke er nødvendige for formålet*
- e. ikke inneholde aktive lenker*
- f. ikke benytte informasjonskapsler.*

I vurderingen av om en internettilbyder skal pålegges DNS-blokkering etter pengespilloven § 32 a, avveies hensynene som taler for blokkeringen mot hensynene som taler mot, herunder hensynet til informasjonsfrihet. Hensynet til personvernet skal ivaretas. Offentlige myndigheter skal ikke samle inn personopplysninger om brukeres forsøk på å oppsøke blokkerte nettsteder.

Lotteritilsynet skal føre og offentliggjøre en oversikt over blokkerte nettsteder og grunnlaget for blokkeringen.

II

Forskriften trer i kraft 1. august 2026.